

delsen af de store Vanskeligheder, der vilde være forbundne hermed, ikke mindst fordi man er uden Statistik over Udbredelsen af selv de mest karakteristiske Erhvervs sygdomme og derfor vil være ude af Stand til at dømme om de finansielle Virkninger af en saadan Tilføjelse til Loven. Et første Skridt i den nævnte Retning tager Lovforslaget ved Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, hvorved skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed fremtidig vil blive regnet lig med Ulykkestilfælde, naar de foranlediger hel eller delvis Arbejdsudygtighed, og dette kan hele Udvalget billige.

I Lovforslagets § 9, 2det Stykke, bestemmes, at et af de tre af Kongen udnævnte Medlemmer af Arbejderforsikrings-Raadet skal være Læge; den Opfattelse er da med megen Styrke fremført indenfor Udvalget, at det var lige saa nødvendigt, at et af Raadets Medlemmer var i Besiddelse af juridisk Uddannelse; hertil har samtlige Medlemmer — om end for fleres Vedkommende med nogen Tvivl — kunnet slutte sig, og Udvalget stiller derfor Ændringsforslag Nr. 6.

Da Ulykkesforsikringslovgivningens Virkeomraade nu udvides i saa betydelig Grad, har Udvalget ikke ment, at Forslagets Bestemmelser med Hensyn til, hvilke Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere der skal have Indstillingsret ved Besættelsen af ledige Pladser indenfor Raadet, kan siges at være fyldestgørende. Imidlertid vil det være forbundet med stor Vanskelighed at fastsætte endeligt i Loven, hvilke Organisationer udover de i Forslaget nævnte der bør have Indstillingsret. Man har derfor indskrænket sig til ved Ændringsforslag Nr. 8 at aabne Mulighed for, at andre Organisationer end de nævnte, naar de ansøger derom, kan medtages.

Ved Ændringsforslagene Nr. 9 og 10 søges Lønningerne for Kasserer og Fuldmægtige under Raadet fastsat i Overensstemmelse med Lovforslaget, som det oprindeligt forelagdes af Ministeren. Udvalget erkender nemlig Berettigelsen af de Ønsker i saa Henseende, der af Raadets

Personale er fremsatte i en Skrivelse til Udvalget, trykt som Bilag Nr. 2. Det i samme Skrivelse under Punkt 3 fremsatte Ønske om højere Lønning for Raadets Assistenters end Forslagets 1,200 Kr., stigende til 2,200 Kr., finder Udvalget ogsaa velbegrunder. Thi medens denne Lønning vel kan siges at være rimelig, hvor Talen er om Assistenters uden særlige Kvalifikation, finder Udvalget, at Assistentposter, der kun kan beklædes tilfredsstillende af Personer med betydelig Fordannelse, f. Eks. af statsvidenskabelige eller juridiske Kandidater, bør lønnes højere. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 11.

I Lighed med, hvad der er bestemt i Livsforsikringsloven for Forsikringsraadets Medlemmer, foreslaar Udvalget ved Ændringsforslag Nr. 12, at intet af Arbejderforsikrings-Raadets Medlemmer eller dets Personale maa være ansat i eller tage Del i Ledelsen af noget her i Landet arbejdende Ulykkesforsikringsselskab, der er anerkendt i Henhold til denne Lov. Kan der end ikke være nogen som helst Tvivl om, at der fra Raadets Side ydes de forskellige Selskaber fuldstændig Ligestilling og absolut Upartiskhed ved alle Afgørelser, finder dog Udvalget, at enhver Mulighed for, at der fra noget Selskabs Side skulde kunne ytres Tvivl i saa Henseende, bør hindres. Man har dog fundet det naturligt, at der gives en rimelig Frist til at hæve eventuelt bestaaende Forbindelser mellem Ulykkesforsikringsselskaber og Medlemmer af Raadet eller dets Personale, en Frist, som man finder passende kan ansættes til et Aar efter Lovens Ikrafttræden.

Der er indenfor Udvalget Enighed om, at Kravet om i videst mulig Udstrækning at give Befolkningen Adgang til at appellere til Domstolene administrative Afgørelser af Spørgsmaal, som rummer et retsligt Moment, ogsaa bør ske Fyldest paa foreliggende Lovgivningsomraade. Udvalget stiller derfor Ændringsforslag Nr. 17 og det sig dertil sluttende Forslag Nr. 19, der tilsigter ved at fastsætte Appelfristen til kun 14 Dage at hidføre hurtigst muligt endelig Afgørelse af Sagerne, medens de nærmere